

TEUVO VIRÉN

FLAG 4

**CALRIANIT
VARCOY
SURUJEN AURINKOKUNTA**

FLAC 4

CALRIANIT

VARCOY

SURUJEN AURINKOKUNTA

© 2017 Virén, Teuvo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-615-9

Esipuhe

Haluaisin kuvitella oppineeni tuottamaan luettavaa ja kiinnostavaa tekstiä kolmen harjoituskirjani jälkeen. Onnekseni henkinen tasapainoni ei ole sentään niin pahasti vinksallaan, että todella uskoisin moiseen kehitykseen.

Teoriassa sanataiteeni on edistynyt. Ensimmäinen teokseni Trah-Al-De-Buan, joka löytyy keskimmäisenä tarinana kirjassa Flac 2, on huonoin raapustukseni. Kolmas ja neljäs opus osoittavat omasta mielestäni jonkinlaista kirjallisen esityksenparanemista siihen verrattuna. Niissä olen myös pystynyt käyttämään enemmän mielikuvitustani toisin kuin sarjan ensimmäisessä osassa, joka oli jälkikäteen kirjoitettu historia myöhemmille tapahtumille.

Jätin tahallani muutaman langanpään irralleen tässä ja aiemmissa horinoissani voidakseni palata niihin mikäli haluaisin joskus tulevaisuudessakin pilata muiden iltoja hengentuotteillani. Viimeistään tämän tekeleen raapustettuani tajusin voivani kutoa kokovartalokaljusta kärsivälle lampaalle talvihaalarin jälkeeni jääneillä juonenpätkillä. Toisin sanoen olin joko huolimaton tai ahne. Luultavasti jälkimmäinen, vaikka totuus taitaa silti olla kaikki kohtuuden rajat korkealta ylittävä tyhmyys.

Jos joku miettii, miten sonta, kakka, paska ja uloste eroavat toisistaan, niin vastaus saattaa olla numero sanan ”Flac” perässä. Toisaalta joku muukin kuin minä saattaa lukea kaikki kirjani, enkä tiedä, pitäisikö minun olla ylpeä itsestäni vai sääliä kammottavan urakan ottanutta ja todennäköisesti henkistä apua lähitulevaisuudessa kipeästi kaipaavaa henkilöä.

Sanoin toisessa kappaleessa parantaneeni tekeleitäni. En tarkoittanut sisällön muuttumista kehuttavampaan suuntaan, vaan että minun ei enää tarvitse korjailla sitä niin useasti kuin aiemmissa viritelmissäni saadakseni aikaan epäuskoisia kulmakarvojen värähdyksiä ja vatsanväännteitä lukijoilleni.

Teuvo Virén
25.10.2017

FLAC 4

CALRIAANIT

Calriaanit (Kätköläinen = K, Suuri puoli = S):
Calriaanit, oderiaanien ja cal'lazeiden geeneistä koottu rotu
Gargan Caarous, toinen pääkokeista, S
Gred Caarous, eversti, S
Cioz Hakkal, johtaja, S
Gorthala Wyndrek, ensimmäinen calriaani
Joska Povel, havaitsija, K
Khandor, asteroidi
Komude Aarda, apulaiskomentaja, S
Kätköläiset, salainen ryhmittymä
Melia Uura, vuorovastaava, K
Mezar Volp, Cioz Hakkalin neuvonantaja, S
Raae Erssa, strategi, S
Rhaka Mecalan, Kätköläisten johtaja, K
Suuri puoli, Kätköläisten nimitys Khandorin loppuosalle
Wej Bazzal, alus, K
Weynp Wahii, strategi, K

Flacellaanit:

Bam U'de, Cezr Van kapteeni
Carar, raskas risteilijä
Cezr Va, raskas risteilijä
Dazor, lentotukialus
G'hu Griakar, Valittujen neuvoston apulaispäällikkö
Hara Vander, Oireen kapteeni
Huk Crannak, Refian strategi
Ig Pradaze, Refian apulaiskapteeni
Jibb Bahgij, Cararin kapteeni
Jizai Benel, Valittujen neuvoston päällikkö
Karab Tgur, Refian kapteeni
Miil Gregbe, Refian lääkäri
Oiree, taistelualus
Refia, raskas risteilijä
Rhefan Olx, salaisen poliisin päällikkö
Tder Wakel, Oirdien poliisipäällikkö
Therik Rhiklek, salaisen poliisin apulaispäällikkö

Muuta:

Buitan, cal'lazeiden oikeudenmukaisuuden Jumalatar
Cantria, oderiaanien ja cal'lazeiden yhteislaivaston risteilijä
Gradri Lel-Vee, oderiaanien ja cal'lazeiden yhteisneuvoston
puheenjohtaja
Gryghwirn, oderiaanien ja cal'lazeiden hallintoplaneetta
Jorpel Loro, Cantrian kapteeni, oderiaani
Hegstos, cal'lazeiden sodan Jumala
Kraiwa, oderiaanien Jumala
Kvintografi, rikostutkijoiden apuväline
Mazrim Khaal, Cantrialla olleiden cal'lazeiden johtaja
Oirdie, kaupunki Flacilla
Tqaa, cal'lazeiden hedelmällisyyden Jumalatar
Zplat, lintu Flacilla

Kaksi paksun pölykerroksen alla olevaa vihreää valokytintä loisti yhä himmeää valoan vuosisatoja sitten kallioon louhittuun, kauan sitten unohdetussa ja kaikista kartoista puuttuvassa huoneessa. Muutaman sekunnin ajan tulija tarkasteli vain tuntia aiemmin murretun oven luota edessään näkyvää, lähelle takaseinää sijoitettua ja ilmiselvästi kiireessä kyhättyä staasikammiota. Mies pani tyytyväisenä merkille punaisen toimintahäiriöstä ilmoittavan kolmionmuotoisen valon puuttumisen.

Oderiaanien ja cal'lazeiden elämänsäilytystekniikka ei koskaan ollut edistynyt kovin pitkälle, vaikka he olivatkin saavuttaneet tason, jolla kykenivät ainakin jossain määrin hidastamaan ikääntymistä. Teknologia olisi kenties edistynyt käyttökelpoisemmalle tasolle, mikäli balvakien ja näiden liittolaisten hyökkäys olisi kyetty torjumaan. Nykyisissä olosuhteissa staasikammioiden kehittäminen sijoittui jonnekin hyvin pitkän kiireellisyyslistan jatko-osan häntäpäähän.

– Ilmoita, kun hän on tajuissaan, aivastustaan pidättelevä cal'riaanien johtaja antoi käskyn mukanaan tulleelle, käytävässä odottaneelle sotilaille. Staasikammion valokytkimien yhtäaikainen painallus hetkeä aiemmin oli käynnistänyt laitteen herätysautomaatiikan. Sikäli kuin Cioz Hakkal muisti oikein, kestäisi ainakin kuusi tuntia, ennen kuin hän kuulisi, oliko herätys onnistunut vai ei. Hakkal ei tiennyt, kumpaa toivoisi. Jos sammiossa olija olisi Jorpel Loro, niin kuin hän oletti, tämän herääminen toisi hänelle tervetullutta vaihtelua ainaisten riitojen sovittelemisen ja rangaistusten määräämisen lisäksi. Totta tietysti oli sekin, että kuolleena tästä ei olisi vaivaa. Toisaalta hänellä tulisi jo olemaan yksi muinaisjäännöksen kuulusteltavana, eikä toinen samanlainen lisäisi hänen taakkaansa kohtuuttomasti.

Kummallakaan kammioissa olevista tuskin olisi mitään käyttökelpoista tietoa hallussaan. Odotettavissa olisi siis muutama rattoisa kuulustelutuokio ja nautittavat teloitukset. Viimeisen ajanvietteen tapahtumisajankohta riippuisi täysin siitä, milloin hän kyllästyisi kaksikkoon.

Hakkal vilkaisi vasemmalle puolelleen. Muutaman metrin päässä seisova toinen sotilas tuijotti ilmeettömänä viereisen, pari päivää aiemmin aukaistun huoneen oviaukosta sisään ja tarkkaili siellä olevaa Khaalin sammiota. Cal'lazai oli melko suurella todennäköisyydellä tunnistettu etupaneelin lävitse otetusta kuvasta ja ikääntymismuutoksia ennakoivan ohjelmiston avulla. Ilman kudosenäytteitä tehty henkilöllisyyden varmistus ei ollut täysin pätevä, mutta vanhojen tallenteiden mukaan sekä Mazrim Khaal että Jorpel Loro olivat kadonneet jäljettömiin Khandorin hallinnasta käytyjen taisteluiden loppuvaiheessa.

Calriaanien johtaja ei vaivautunut selittämään ajatuksiaan alaisilleen. Marssittuaan parinkymmenen metrin pituisen käytävän päähän hän ojensi kätensä ja tarttui siellä olevien lattiaan pultattujen tikkaiden kaiteeseen. Joku oli näköjään korvannut vanhat, ties mistä saadusta puusta tehdyt natisevat portaat hänen edellisen käyntinsä jälkeen metallisilla. Hakkal virnisti hyväksyvästi. Hänen ei enää tarvinnut miettiä, kestäisivätkö huojuvat rappuset vai eivät.

– Herätätkö heidät molemmat?

Cioz Hakkal vilkaisi syrjäsilmillä vieressä kävelevää neuvonantajaansa. Kysymys oli esitetty neutraalilla äänensävyllä. Se ei kuitenkaan estänyt kookasta miestä pohtimasta toisen vaikuttimia. Mezar Volp oli toinen hänen lähimmäistä apulaisistaan, ja samalla yksi niistä, jotka todennäköisimmin pettäisivät johtajansa.

– Se on aikomukseni. Pääsen kuulustelemaan heitä erikseen ja varmistamaan kummankin kertomuksen toiselta.

– Sinähän tiedät, ettei heillä luultavasti ole mitään tärkeitä tietoja? Todennäköisimmin tulet vain haaskaamaan aikaasi esisiemme kanssa.

Cioz Hakkal kohautti olkapäitään. Nainen oli varmasti oikeassa, mutta tuskin häittäisi kysellä muinaisjäänteiltä hieman. Jos ei muuta, niin ainakin hän voisi täydentää kuulusteltavien avulla historian tuntemustaan. Sitä paitsi varsinainen huvi odottaisi vasta myöhemmin.

– Joko keksit sopivan kuolintavan Mazrim Khaalille?

– En. Yritin valita kehonsisäisen monipistetaoolihappoannoksen ja malmimurskaimen välillä, mutta kumpikaan ei tunnu oikealta. Liian tavanomaista. Ei mitään hienostuneisuutta.

Hakkalin valitus sai tämän neuvonantajan hymyilemään itseksseen. Ciozia ei tunnettu minään kekseliäänä kiduttajana. Melko varmasti tämä pyytäisi taas jossain vaiheessa apua neuvonantajaltaan tai joltain muulta, todennäköisesti apulaiskomentaja Komude Aardalta.

Kaksikon kävellessä Mezar Volp pohti Aardan aiheuttamaa ongelmaa. Neuvonantaja tiesi apulaiskomentajan olevan hänestä kiinnostunut, mutta tunne ei ollut molemminpuolinen. Sitä Volp ei kuitenkaan voinut tälle sanoa. Jotkut naiset olivat julkisesti ilmaisseet inhonsa tämän lähentelyjä kohtaan, ja ainakin osa heistä oli kadonnut muutamien päivien kuluessa. Volp ei kuvitellut Hakkalin voivan suojella häntä lähimmän apulaissensa herkästi syttyvältä raivolta. Mezar tiesi, että hänen ainut keinonsa turvata oma tulevaisuutensa oli järjestää Aarda hengiltä. Kerralla. Pian. Epäonnistuminen tarkoittaisi hänen omaa kuolemaansa, ellei hänen onnistuisi lavastaa murhayritystä jonkun muun syyksi.

Komude Aarda oli ongelma isolla o:lla, eikä ainoastaan Volpille itselleen, vaan myös Cioz Hakkalille ja kaikille muillekin, joiden tämä kuvitteli olevan tiellään kohti valtaa. Teoriassa oli mahdollista, että Aarda vaihtaisi kaikessa hiljaisuudessa nykyisen haaveilujensa kohteen johonkin toiseen naiseen, mutta Volp epäili, ettei olisi näkemässä sitä.

– Haluatko itse puhua Khaalin ja Loron kanssa?

Hakkalin yllättävä kysymys hätkähdytti pulmansa kanssa painiskelevaa naista ja sai tämän miltei sekoamaan askeleissaan. Tähän asti johtaja oli huolehtinut kaikista itseään kiinnostavista kuulusteluista ja kidutuksista ja keksinyt tai ominut muiden kehittämää teloitustapoja omaan käyttöönsä.

– Tunnet historiamme paremmin kuin minä, Hakkal selitti naisen reaktion nähtyään.

– Sinullakin lienee mielessäsi asioita ajalta ennen yhdistymistä, joihin haluaisit vastauksia.

Neuvonantajan kasvoille kohosi, pitkästä aikaa, aito hymy. Ciozin tarjous todellakin antaisi hänelle mahdollisuuden tyydyttää uteliaisuuttaan. Virallisessa historiankirjoituksessa oli avaruusaluksen kokoisia aukkoja, eikä niihin liittyviä kysymyksiä kannustettu esittämään. Totta kai monet olivat tiedustelleet puuttuvista kohdista. Jotkut kerran, toiset kahdesti ja muutamat niin monesti, että heidät oli taivuteltu sulkemaan suunsa. Kaikkein kovapäisimmät utelikit oli jouduttu hiljentämään lopullisesti. Volp oli täysin varma siitä, etteivät heidän löytämänsä alkurotujen edustajat muistaisi kaikkea, mistä hän haluaisi saada lisää tietoa, mutta luultavasti ainakin muutama hänen mieltään kutkuttava asia selviäisi.

Liialliseen asioiden tonkimiseen ei calriaanien parissa usutettu. Joissain tapauksissa käytäntö oli hyvä, joissain huono. Täyteen tungetuissa koululuokissakin, joissa neuvonantajan mielestä olisi pitänyt sinkoilla kysymyksiä opetettavasta aiheesta, oli hiljaista kuin haudassa kaikkien yrittäessä olla huomaamattomia. Yksikin äännähdyks aiheutti tavallisesti kivuliaan rangaistuksen kaikkien muiden oppilaiden nähden.

Jos koulutusvuorossa oleva upseeri ei maininnut jostain asiasta, se jäi ainakin silloin, ja yleensä ainaaksi, opettamatta. Jokainen sukupolvi unohti joukoittain edeltäjiensä tietoja. Eipä ihme, että teknologinen kehitys oli jo ajat sitten kääntynyt takaisin päin ja monet laitteet vetelivät viimeisiään, Volp tuhahti mielessään ja pyöritti hiljaa päätään. Osa koneista oli lopettanut toimintansa jo vuosia sitten, eivätkä nykyiset huoltomiehet ja -naiset kyenneet korjaamaan niitä. Jossain vaiheessa tärkeimmätkin laitteet elossapitojärjestelmät mukaan lukien hyytyisivät, eikä tarvittu kovinkaan suurta määrää järkeä päätellä, mitä sen jälkeen tapahtuisi.

Ikävä kyllä, nainen huokaisi, kukaan ei tuntunut välittävän vääjäämättä lähestyvistä tuhosta. Kaikille tuntui olevan tärkeämpää juonitella muita vastaan kuin huolehtia tulevaisuudesta vähänkään pidemmällä tähtäimellä. Kenties viimeisenä teloitettu cal'lazei oli ollut oikeassa huutaessaan ennustuksensa ja kirouksensa juuri ennen tuomionsa täytäntöönpanoa. Ehkä calriaaneissa todellakin yhdistyivät molempien perusrotujen

huonot puolet. Kuolema avaruudessa oman typeryytensä uhrina saattoi olla hybridilajin hyvin ansaittu kohtalo.

Kaksikon erottua Cioz Hakkalin huoneen ovella tämän neuvonantaja jatkoi matkaansa omaa kortteeriaan kohti. Mezar oli yrittänyt sisustaa sitä, mutta hän ei vielä ollut keksinyt, miten siitä saisi kauniin. Jos hänellä olisi ollut edes murto-osa niistä tavaroista tai kasveista, joiden kuvia hän oli löytänyt keskustietokoneen muistista, hän olisi voinut tehdä jotain. Tikarit, miekat, hajottimet ja muut aseet eivät vastanneet naisen käsitystä karua kallioluolaa pehmentävistä esineistä. Hajonneet romut ja muut lähinnä jätteiksi luokiteltavat esineet eivät myöskään täyttäneet hänen vaatimuksiaan koristeista.

Volpin käyttämän yksityishuoneen kaltaisia lukaaleja oli vain sotilasarvoltaan korkeimpien henkilöiden käytettävissä. Muut nukkuivat erikokoisissa yhteistiloissa, joiden väkimäärä riippui heidän asemastaan. Pahimmillaan monessa vuorossa toimivissa makuusaleissa saattoi olla viitisensataakin käyttäjää yhtä aikaa.

Khandorin käytäviä ei niiden rakentamisvaiheessa oltu vaivauduttu päällystämään. Vuosisatojen kuluessa niitä pitkin kävelleet jalat olivat kuitenkin kuluttaneet pahimmat möykyt lattioista, ja tällä hetkellä ne olivat varsin tasaisia tavallisen väestön alueilla. Korkeamman upseeriston tunnelit olivat huomattavasti muhkuraisempia, eikä Volp ollut ainoa, joka oli satuttanut jalkansa johonkin väärässä paikassa sinnikkäästi jököttävään möykkyyn.

Mezar Volp vilkaisi hyttinsä ovelle saavuttuaan ympärilleen. Heikko valaistus pehmensi karua käytävää, mutta ainoastaan täydellinen pimeys olisi saanut sen näyttämään joltain muulta kuin mitä se oikeasti oli. Asteroidi oli täynnä samanlaisia kuiluja ja käytäviä. Kolmisensataa kilometriä läpimitaltaan oleva taivaankappale oli käytännössä louhittu ontoksi. Asutuksen alkuvaiheen aikana tapahtunut malminmetsästys oli määritellyt ensimmäisten käytävien louhintasuunnat. Myöhemmistä korjailuista huolimatta ne kiemurtelivat sinne tänne, päinvas-toin kuin uudemmat, tikkusuorat luolat.

Suljettuaan huoneensa oven takanaan nainen heitti kaipaavan katseen häntä ilmiselvästi odottavaan vuoteeseen. Mezar vastusti kiusausta, riisui ainoat käytettävissään olevat kenkensä ja viskasi ne nurkkaan. Kulahtaneet ja sieltä täältä repsottavat ronttoset lensivät heikon painovoiman takia miltei vaakasuorassa määränpänsä viereen. Neuvonantaja hymähti. Hänen heittotaitonsa ei näköjään ottanut parantuakseen päivittäisen harjoittelunkaan avulla.

Volpin ateria koostui, niin kuin miltei aina, jostain Khandorin ruoka-altaissa kasvatetusta levästä tai bakteerimassasta. Tasapaksuiseksi harmaanruskeaksi tahnaksi tehdyn tuotteen ulkonäön perusteella siihen käytettyjä raaka-aineita ei voinut päätellä, eikä sörsselin maku houkutelut pitämään sitä suussa nielaisuun menevää aikaa kauemmin.

Kerran vuodessa, Cioz Hakkalin virkaanastujaispäivänä, ylempi päällystö sai eteensä Cantrian varastoista vuosisatoja sitten pelastettuja ruokia. Iästään huolimatta ne maistuivat paljon paremmalle kuin tuoremuona, mitä Volp ei ihmetellyt käyttäen muutaman kerran työnsä takia katsomassa vuosikymmeniä perusteellista puhdistusta kaivanneita, karmelle löyhkääviä ja ylitursuavia leväaltaita.

Neuvonantaja värähti pakotettuaan viimeisen lusikallisen ruokaa alas kurkustaan. Kaksi lasillista jäänkeräimistä sulatettua vettä ei riittänyt viemään yököttävää makua pois hänen suustaan, eikä nainen ollut sitä odottanutkaan. Kolmatta vesiannota hän joi säästellen. Neljättä hän ei enää voisi juoda, ellei haluaisi olla myöhemmin illalla janoinen. Vuorokauden kiintiöity vesimäärä oli riittävä, mutta tuhlattavaksi asti sitä ei ollut.

Siinä oli taas yksi esimerkki tekniikan hitaasta pettämisestä, Volp kirosi itsekseen. Vielä parikymmentä vuotta aiemmin jäänkeruulaitteisto oli toiminut paljon tehokkaammin, ja vesivastaava oli voinut käyttää koneistoa vain osateholla ja silti saanut kaikille Khandorin asukkaille riittävästi juotavaa. Nykyisin keräimen koko kapasiteetti oli käytössä, ja oli vain ajan kysymys, milloin kyseinen rakkine leviäisi lopullisesti.

Sopivan ruokalepoasennon löytäminen tuntui olevan mahdollonta. Usean minuutin pyöriskelyn jälkeen Mezar tyytyi koh-

taloonsa. Vasenta puolta selkää kalvoi muhkura, mutta yhtään enempiä oikeallekaan hän ei voinut siirtyä putoamatta lattialle. Illalla hän kääntäisi patjan ympäri, Volp vannoi, sulki silmänsä ja yritti nukkua. Nainen muisti vielä, miten ilahtunut hän oli parikymmentä vuotta sitten ollut saadessaan uuden, kehon mukaan säätyvän nukkuma-alustan. Harhaluulo toimintakuntoisesta laitteesta oli kadonnut heti hänen kokeiltuaan sitä, mutta se oli silti ollut suuri edistys hänen aiemmin käyttämäänsä, lähinnä rei'istä ja kivikovista pahkuroista koostuneeseen hirvitykseen verrattuna.

Uusista patjoista ei edes kannattanut uneksia. Sikäli kun nainen muisti oikein, viimeinen sellainen oli valmistunut vajaa neljäkymmentä vuotta sitten, ja se, samoin kuin koko erä, oli heidän johtajansa käytössä. Volp oli samaan aikaan sekä kaiteellinen Hakkalille että onnellinen siitä, että hänellä edes oli jokin pehmuste. Alempi miehistö ja ylijäämäkansalaiset, niin kuin virattomia yleisesti, joskin vastoin ohjeistusta nimitettiin, joutuivat nukkuessaan tyytymään yllään oleviin vaatteisiin ja kivistä veistettyihin sängyn korvikkeisiin tai lattioihin.

Ilmeisesti hänen ruokaleponsa oli venynyt erinäisen tunnin liian pitkäksi, Volp kirosi mielessään aukaistuaan silmänsä. Nousuyritys vuoteelta todensi asian. Selkä oli taas jumissa, eikä sen kuntoon saattamiseen riittäisi parin minuutin jumppa.

Pitkän taistelun jälkeen Volp onnistui pääsemään seisaalleen. Hitaasti hän taivutteli itseään eri suuntiin hahmottaakseen liikuntakykynsä. Tuskistaan huolimatta nainen oli tyytyväinen. Ainakaan hänen ei tarvinnut kutsua paikalle Khandorin päällystön lääkäriä. Ensimmäisen kerran hän oli ottanut hermostuneen miehen käsittelyn huonon päivän työnä, mutta toisen samanlaisen kidutuksen jälkeen Volp oli luvannut itselleen, ettei kutsuisi tätä enää kuin viimeisessä hädässä.

Vannomaan nainen ei voinut mennä, mutta hänen päässään oli useammin kuin kerran käynyt ajatus mokoman puoskarin kyseenalaisen pätevyuden koostuvan sairaiden näkemisestä. Khandorin tietokannoista asiaa ei kannattanut yrittää tarkistaa. Hajonneiden muistien takia asteroidin jäljellä olevat, vielä toimivat tietoinyksiköt oli jo ajat sitten tyhjennetty kaikesta yli-

määräisestä informaatiosta erilaisten pakollisten järjestelmien vaatiman tiedon hyväksi. Jossain vaiheessa, luultavasti melko pian, jouduttaisiin laitteistojen jatkuvan leviämisen takia pohtimaan vähäarvoimpien systeemien ottamista pois käytöstä.

Voimistellessaan Mezar Volp pohti calriaanien muita ongelmia, joita olivat tiedon jatkuva häviäminen, koulutuksen tason romahtaminen, väestön liiallisuus käytettävissä olevaan tilaan nähden ja tarjottavien elintarvikkeiden laadun huonontuminen sekä viljelmien tuottaman ruuan määrän jatkuva väheneminen.

Lisääntymisen rajoittaminen oli yksi niistä asioista, jotka Volp itse olisi korkeimpana johtajana tehnyt. Yksinkertaisesti sanottuna Khandor oli tupaten täynnä, ja liikaväestö pakotti käyttämään sen elossapitojärjestelmiä niiden kestokyvyn rajoilla. Yhdenkin kriittisen järjestelmän lopullinen hyytyminen aiheuttaisi melkoisen väestöharvennuksen. Olisi aivan tuurista kiinni, milloin ja mikä sektori muuttuisi asumiskelvottomaksi. Sieltä paenneet tulvisivat lähimpiin tiloihin, joiden asukkaat tietysti kokisivat alueelleen tulvehtivat kutsumattomat vieraat uhaksi itselleen. Siitä ei olisi pitkä matka aseellisiin yhteenottoihin ja koko asteroidin kattaviin sektoriliittoihin ja sisällissotaan.

Virallisen historiankirjoituksen mukaan sekä oderiaanien että cal'lazeiden keskuudessa oli ollut vastaavia, poikkeuksetta massiiviseen verenvuodatuksen päätyneitä tilanteita. Mezarista sama voisi tapahtua Khandorillakin. Hän ei myöskään epäillyt, etteivätkö jotkut yrittäisi tarpeen tullen sulkea osastojen välisiä laipioita estääkseen hädässä olevia naapureitaan tulemast omille alueilleen.

Aseita sektoreiden väliseen sotaan ainakin riitti. Lähes jokaisella kansalaisella oli vähintään yksi ase aina mukanaan. Vaistomaisesti Volp tunnusteli reiteensä kiinnitetystä kotelosta pilkistävää käsiaseen kahvaa. Toinen samanlainen hänellä oli nilkkaansa kiinnitettynä, kolmas niskakotelossa ja neljäs kainalossa. Ehkä hänen ei pitäisi moralisoida muiden aseenkantoin-
toa, neuvonantaja virnisti itsekseen.

Volp oli joskus kokeillut aseistamattomana liikkumista mutta todennut sen liian vaaralliseksi. Jotkut näkivät jokaisen avuttomalta vaikuttavan sopivana ryöstökohteena. Khandorin virkavallasta ei juuri ollut apua hätätilanteissa. Yleensä sen jäsenillä oli ensitöikseen tapana varmistaa oma turvallisuutensa, ei huolehtia väkivaltaisen varainsiirron, murhan tai muun huonon kohtelun uhrin lähettämisestä hoitoon syyllisten etsimisestä puhumattakaan. Elleivät viranomaiset sattumalta osuneet rikospaikalle, tekojen selvittämisprosentti oli jotain nollan molemmin puolin.

Ei ollut ihmekään, että Khandor hoippuroi romahduksen partaalla, neuvonantaja ajatteli. Oikeastaan ainoat, jotka eivät todennäköisesti osallistuisi mahdolliseen sisällissotaan, olisivat komentosillan miehistö, moottorinkorjaajat, navigaattorit ja elossapitojärjestelmästä huolehtivat. Volp ei epäillyt, etteivätkö jotkut näistä olisi tehneet parhaansa oman sektorinsa etuja suojellakseen. Kaikkien asteroidilla olijoiden henki oli kuitenkin kiinni kyseisten henkilöiden työpanoksesta, joten konfliktin osapuolet käsitelisivät heitä puolueettomina, eikä heidän sallitaisi ottaa kantaa minkään kahakkaan sekaantuneen sektorin puolesta sanoillaan tai teoillaan. Tarvittaessa työnsä ulkopuolisiin asioihin sekaantuvat näiden ryhmien edustajat teloitettaisiin varoitukseksi muille.

Selkä tuntui huomattavasti paremmalta voimistelun jälkeen kuin sitä ennen. Mezar Volp kumarteli muutaman kerran eritellen tuntemuksiaan. Varsinaista kipua ei enää tuntunut, mutta nainen tiesi kokemuksesta, ettei se taannut mitään. Ei olisi ensimmäinen kerta, kun hän luulisi kaiken olevan kunnossa ja päätyisi muutaman minuutin kuluttua makaamaan sängylle. Varovaisen liiaskelun ja raajojen heiluttelun jälkeen neuvonantaja oli varma jumin laukeamisesta. Orastava nälän tunne ei vielä vaatinut toimenpiteitä.

Jorpel Loro ja Mazrim Khaal pystyisivät varmasti kertomaan oman versionsa calriaanien syntyyn johtaneista tapahtumista, Volp virnisti. Hänen edustamansa rodun historiankirjoituksen aukoista päätellen tapahtumien kulku ei välttämättä olisi sama molempien osapuolten silmin katsottuna. Oderiaanien ja

cal'lazeiden aiempien johtajien kertomukset olisivat taatusti mielenkiintoista kuultavaa. Tai sitten eivät, Mezar synkistyi. Hän ei ehkä pääsisi keskustelemaan näiden kanssa kahdestaan, ja väärin kysymysten esittäminen vaikuttaisi virallisen histori-anikirjoituksen epäilyltä ja saattaisi käydä kohtalokkaaksi. Ehkä hänen pitäisi pyytää saada olla hetki kaksin Hakkalin ja Aardan kanssa voidakseen esittää näille mieltään askarruttavia kysymyksiä, neuvonantaja pohti. Hänellä olisi pian elämänsä tilaisuus päästä keskustelemaan Loron ja Khaalin kanssa, ja näytti pahasti siltä, että kaikki, mitä hänellä oli mahdollisuus tehdä, oli vaihtaa muutama mitäänsanomaton kohteliaisuus näiden kanssa.

Kaikki tietävät, mitä tapahtui kauan sitten kaukai-
sessa galaksissa. Harva kuitenkin tietää, mitä vielä
kauempana tapahtui, lähempänä nykyaikaa.

Mikä on pahempaa kuin oderiaanit ja cal'lazeit? Hei-
dän yhdistymisensä. Ei liittolaisina vaan kirjaimelli-
sesti. Alkuroduista geenilaboratoriossa kehitetyt cal-
riaanit tappoivat luojansa ja asuttavat tuhoon tuo-
mittua asteroidia ilman keinoa päästä asuttavalle
planeetalle. Yllättäen kohdatut flacellaanien kult-
tuurinsäilytysalukset tarjoavat mahdollisuuden pel-
astua, eikä sitä aiota hukata.

Caialilta paennut TAmacaD palautti miehensä eloon
tekoälynä. TAmacaD ja TThelezC saavat tietää mui-
naisten hallussa olevaan galaksiin matkalla olevasta
Varcoysta ja päättävät pelastaa sen staasatun mie-
histön. Ikävä kyllä heidän aluksellaan oli ylimääräi-
nen matkustaja. Vielä pahempaa oli, ettei heidän
kohteessaan ollut vain flacellaaneja.

Baia, Jikkai ja Galval päättävät ratkaista Surujen au-
rinkokunnan arvoituksen. Pian he kuitenkin ymmär-
tävät, ettei tuhansia vuosia ratkotun mysteerin sel-
vittäminen ollut aivan niin helppoa kuin he olivat
kuvitelleet.

BoD^{TM}
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi